

כניסת השבת – 18.50
יציאת השבת – 19.58
רבנו תם (72 דקות זמניות) - 20.39
(אופק חדרה)

מתוק מדבש

יום שישי בשעה 17.40 שיעור 'בואי כלה'
על פרשת השבוע בבית הכנסת 'אהבת אחים'
במקלט ליד תבליני תם: (להאזנה 03-6171111)
ביום שבת קודש 16.30 דרשה ושיעור
מנחה בשעה 17.30
ביהכ"נ 'בית יוסף' א.ת.ג, אולגה
הרכיבים הפאקט פסט ה'

שנה שמינית - גיליון 329
פרשת עקב תשפ"ב

לקט חידושי תורה מתוך שיעור פרשת השבוע שנאמרו ע"י
הרב ברוך בוקרה שליט"א
פסתי הכנסת 'פית יוסף' ו'אפתת אחים' אצרת אולגה
ניתן לשמוע את שיעורי הרב ב'קול הלשון' בטלפון 073-2951228

להתנחל. לאחר כחודש הרב התקשר לרופא ואלה מתי
הוא יוכל לקבל אותו כי הוא לקוק ליוצאי רפואי, צנה
לו הרופא 'בצור חצי שנה'.
למה כל כך רחוק? התנחל הרב והרופא צנה 'כבוד
הרב, אני ENN צסוק...' צנה לו הרב 'אני מנין, אפל
כחת מ' צסה אותך צסוק'...
ואם אין לנו זמן להקדיש לכבוד ה' אזי אנחנו כמוהו...

אלה לקראי הציון
על חופשת 'בין הזמנים' מקובל לומר את הפסוק (ישעיהו
מ', לא): 'וקו' ה' יחליפו כח יעלו אבר כנשרים ירוצו ולא
ייגעו ילכו ולא ייעפו'
המילה 'וקו' נקראת כאשר האות 'י' מנוקדת בצרה' ואילו
העולם קוראים כאשר האות 'ו' מנוקדת בצרה' מלשון 'קוה
אל ה'...' והשאלה היא מה פירוש המילה 'וקו'?
אשמח לקבל תשובה...

זכרת את ה' א-לוקיד כי הוא הנותן לך כח לעשות חיל (ח', יח')
רבנו ה'בן איש חי' ביאר באופן נפלא (המאיר):
יש אנשים שהולכים מחיל אל חיל ומתעלים בעבודת ה'
ויש כאלה שהולכים מדחי אל דחי.
המילה 'חיל' בגימטרייה 48 והמילה 'דחי' 22 וההפרש
ביניהם הוא 26 כמניין של ה'. ללמדנו שמי שלא זוכר שה'
הוא הנותן לו את הכח לעשות חיל הרי שסופו ללכת מדחי
אל דחי... **מתוק מדבש!**

ויענך וירעיבך ויאכילך את המן... (ח' ג') (חידושי אורח)
מובא ב'לקוט הראובני': 'מכאן שמדליקים נרות בשבת'
ולכאורה מה הקשר?
מבאר רבי אברהם ברודא זצ"ל: **הקדמה א'**: מדוע לא
הזכיר משה את נס הבאר שממנה שתו עם ישראל ושיבח
רק את ירידת המן? והתשובה: כיוון ששתייה היא בכלל
אכילה ובשבח המן (אכילה) נכלל גם שבח הבאר (שתייה).
הקדמה ב': יש דעה בחז"ל כי פרי עץ הדעת היה ענבים
וחוה סחטה לאדם יין. ולפי זה יש לאדם תירוץ שהרי הוא
לא אכל אלא שתה והציווי היה לא לאכול.
אבל אם שתייה היא בכלל אכילה הרי שזה לא תירוץ כיוון
שזה נחשב שהוא אכל.
הקדמה ג': נשים מדליקות נרות שבת הואיל וחוה כיבתה
נרו של עולם כשהאכילה את בעלה מפרי עץ הדעת.
ע"פ זה מובן המדרש: הפסוק אומר 'ויענך וירעיבך ויאכילך
את המן' ומדוע לא הוזכרה הבאר? והתשובה: כי שתייה
בכלל אכילה. ואם כן, אדם הראשון חטא גם לשיטה שחיה
השקתה אותו יין וממילא גם יוצא מכאן שמדליקים נרות
שבת. **מתוק מדבש!**

הן לה' א-לוקיד השמים ושמי השמים הארץ וכל אשר בה (י', יד')
מסופר על יהודי אחד שהגיע לרבי מוצק זיע"א ובכה על
כך שעש לו המון בעיות שמטרידות אותו. אמר לו הרבי
'אין שום בעיה שה' לא יכול לפתור, מה שאתה צריך זה
רק להתפלל על בעיותיך לפניו (כמו שאומרים ש'בעיה' זה ר"ת
בורא עולם יפתור תכל)
אמר ל היהודי 'רבי, נכון... אבל לצערי אין לי זמן להתפלל'
הסתכל עליו הרבי בדאגה ואמר 'אם כך, הרי שאתה
באמת בבעיה גדולה... **מתוק מדבש!**

וכסף וזהב ירבה לך (ח', יג')
יהודי הגיע לחפץ חיים' והתפאר שהקב"ה זיכהו בעושר
רב וכי אין לו כל מחסור.
אמר לו החפץ חיים: 'אם כך, ראוי לך לקבוע בכל יום
שעות אחדות לתלמוד תורה' ענה לו העשיר: 'רבי אבל אין
לי פנאי'
'אם כך' אמר לו החפץ חיים 'הרי אתה עני ואביון... כי אם
זמן אין לך, אז מה יש לך?!' **מתוק מדבש!**

ובציון זה מילתא דבדיחותא
אחד נפל מקורס טיס. **אלו אותו חקריו ילאן תלך'**
צנה ילקורס נ"מ' (יחידה דלחומה נד מלוסיט)
למה' אלו החכמים והוא צנה 'אם אני לא אס אפ'
אחד לא יוס'

ובציון זה מסופר על רופא שסיים את לימודיו וביקש
לפתוח קליניקה. הוא ניסד לרב אפל כיצד ניתן לייצר
מוניטין ולט טוב פזמן קצר? אמר לו הרב 'תפרסט
את צמק כרופא מוחמה בתחום מנדת, תציון את
הטלפון וכל מי יתקשר תאמר לו אתה צמוס ויש לך
תור רק בצור חודש וחצי... וכך אנהיט יחשו אתה
מקוק ויפרסמו אותך...
ואכן כך הוא צעה... ובאמת, תוק זמן קצר היומן החל

לא יתייצב איש בפניכם פחדכם ומוראכם יתן ה' א-לוקיכם
על פני כל הארץ אשר תדרכו בה כאשר דיבר לכם (יא', כה')
מדוע נאמר 'פחדכם ומוראכם'? ולא 'פחד ומורא'?
מתרץ נפלא הגאון ר' שאול בראך צוק"ל: התורה נותנת
לנו הבטחה, שכאשר תהיה לעם ישראל יראה ופחד
מהקב"ה, שלא לעבור על רצונו ומצוותיו, התוצאה תהיה
שאת 'פחדכם ומוראכם' מהקב"ה הוא יתברך יתן בליבם
של כל העמים המאיימים עלינו... **מתוק מדבש!**
רציון וסיפור - האננייס שהעניו מופט...
השמר לך פן תשכח את ה' (ח', יא')
האם שייך שיהודי ישכח את מי שברא אותו?
התשובה לצערנו היא בהחלט כן... אדם שחי ע"פ תאוות

לבו מתעלם מהאמת ויכול להגיע עד כדי כפירה חלילה בא-לוקיו.

בפרשת שמות נאמר 'ויקם מלך חדש על מצרים אשר לא ידע את יוסף' ואמרו במדרש 'כל הכופר בטובתו של חברו סופו שיכפור בטובתו של הקב"ה' שהרי כתיב אשר לא ידע את יוסף ובסוף אמר (שמות ה') לא ידעתי את ה'...

וכיצד באמת ניתן להיות כפי טובה כלפי חבר? על כך נביא את הסיפור המופלא הבא (גיליון 'קול ברמה' הובא ב'דרשו'):

מספר הרב דוד ברורמן שליט"א: צוות ערכים הכיר היטב את שי ואור. צמד צעירים, חברים בלב ונפש. חילוניים, אקדמאים, בעלי משפחות, מתגוררים ברמת אביב ושותפים בחברת הייטק גדולה, שחזרו יחד בתשובה.

ערב אחד אני מקבל שיחת טלפון מרעייתו של שי: 'האם אתה יודע שבעלי ואור כבר לא...?' לתדהמתי היא סיפרה: 'פרץ ביניהם סכסוך עסקי בשותפות שגרר ניתוק מוחלט ביניהם עד כדי פירוק השותפות, ומעבר שלנו לדירה בשכונה אחרת בעיר.'

הופתעתי!! הם צעדו יחד לאורך כל מסלול חייהם!! 'זה קרה לפני 3 שנים, בעלי גילה שאור ביצע עסקאות שונות בלא ידיעתו. אמנם אור התנצל, וטען שעשה הכל בתום לב. הוא ביקש סליחה כמה וכמה פעמים, אך בעלי סירב לקבל. חומה של שנאה ועוינות מפרידה ביניהם. בעלי דרש שגם אנו, חברות בלב ובנפש, ננתק את הקשר! זה היה כבר יותר מדי בעבורי. אני מרגישה שצריך מישהו מבחוץ שינער את בעלי, ירכך את ליבו, שיסכים לסלוח, ולפתוח דף חדש.'

קיבלתי על עצמי משימת 'משכין שלום' והתקשרתי לאור לשמוע את הרקע לדברים. אור נשמע כאוב מאד מהסכסוך, הוא הודה בטעותו וסיפר על ניסיונותיו הרבים לפייס. הבנתי שאם רוצים לרכך את ליבו של שי צריך לחשוב על כיוון מקורי ובלתי צפוי. ביקשתי מאור לספר לי על צמתים בחיים שהוא סייע לשי.

'עשרות פעמים בחיים עזרתי לו' כואב אור 'עזרה שלא היה מקבל מאף חבר' אור מדבר ואני כותב: 'הוא התקשה בכמה מקצועות בילדותו, אני שימשתי כמורה פרטי בעבורו. היו לו מעט קשיים בחברה, בטבעו הוא מופנם, ואני קישרתי אותו למרכז העניינים, בהמשך שידכתי לו את רעייתו, הקמתי את העסק והכנסתי אותו כשותף, חתמתי כערב על המשכנתא שלו ביותר משלושה מיליון ₪! כל זה עשיתי בשמחה, ללא התלבטות. אפילו את החזרה בתשובה, אני זה שדחפתי ועודדתי... כי חברות זה חברות עד הסוף!'

סיימתי את השיחה ודמעות בעיניי... נכנסתי לחנות משחקים ורכשתי שם מאזניים ושלושים קוביות לבנות. קובייה אחת צבעתי בשחור. סיכמתי עם אור שייקח אותי אל משרדו של שי באחד המגדלים בת"א, הסלולארי שלי יהיה פתוח, הוא יחכה בחניון ויאזין לשיחה, אם יחוש שהגיע הזמן הוא יצטרף לשיחה. גם הנשים עודכנו בתוכנית השלום. הן התפללו מעומק ליבן להשכנת השלום ואפילו אפו עוגות ותופינים... נשאתי תפילה לבורא עולם

שאצליח במשימה, נכנסתי למעלית, עליתי לקומה 17. הגעתי למשרד ולחצתי על הזמזם.

המזכירה שקיבלה אותי הופתעה מפגישה בלתי קרואה, היא ביקשה את אישורו של שי, אך אני בחוצפתי לא המתנתי פשוט נכנסתי למשרד... שי היה מופתע לחלוטין. הוא קיבל אותי בחום, הושיב אותי מולו והמתין לפשר הפריצה למשרד.

באתי אליך כדי לדבוק בדרכו של הקב"ה 'כשם שהוא עושה שלום במרומיו אף אני רוצה לסיים את הסכסוך המיותר הזה'. שי החמיץ פנים, ואמר: 'אתה מבזבז את זמנך ואת זמני! הסיפור גמור.'

אך אני לא ויתרתי, כאן אסור להיות נחמד, לעיתים צריך להתנער כדיפלומטיות ולהיות קצת נודניק...

הוצאתי את המאזניים והנחתי אותם על השולחן... בידי השנייה החזקתי את הדף עם הרשימה והתחלתי לשאול: ידידי שי היקר, מי שידך לך את רעייתך? 'הוא' השיב שי. הוצאתי קובייה והנחתי על הכף. מי חתום לך כערב על המשכנתא? 'הוא' שוב שי.

וכך אני מניח בזהירות קובייה אחר קובייה. שלושים קוביות קטניות הונחו על הכף וכמעט שהפילו... ואז הוצאתי קובייה אחת שחורה והנחתי על הכף השנייה ושאלתי: שי היקר, ב-30 צמתים בחיים, אור, כשמו, מסייע ותומך, אתה הרי מודה! נראה לך הגיוני שקובייה שחורה אחת בולעת 30 קוביות לבנות? 'שי הרהר והרהר, הוא הודה: 'אכן, זה לא הגיוני בעליל! תן לי לחשוב'...

נתתי לו לחשוב... בתוכו התנהל מאבק איתנים בין היצרים. ואז הוא ביקש לתת לו כמה ימים לחשוב. ידעתי שזו תשובה של יצר הדחייונות. לא ויתרתי: 'מה יעזור לך כמה ימי חשיבה? הרי כבר עברו 3 שנים של שנאה מיותרת. וכי מה קרה לך ב-3 שנים עצובות אלו? וכי הרווחים עלו? יש ברכה בכסף? יש שלום בבית? יש טוב שיצא לך מהשנאה המיותרת???

שי נכנע. 'כרגע, איך שאני מרגיש, אני בשל לפיוס'. חיבקתי אותו בחום. המשכנו לדבר, פתאום צלצל בזמזם הדלת. הרגשתי בבית, קמתי אני לפתוח את הדלת, בפתח עמד אור. הפנים סמוקות, העיניים דומעות. המבטים ההדדיים נפגשים, והם נופלים אחד על צווארי השני בדמעות של כאב ושמחה גם יחד...

אחים יקרים! כמה מחלוקות וסכסוכים היו נפתרים אם אנשים היו מיישמים את התרגל הנפלא הזה... לשים על המאזניים את הטובות שקיבלנו מהצד השני שאתו נקלענו לאי הבנה או פגיעה וכיו"ב... ואז, ברוב ככל המקרים יתברר לנו שהפגיעה היא אפסית וזעומה לעומת הטובות הרבות שקיבלנו מהצד השני.

וְ, אִם אַתָּה חָפֵץ לְהַחֲזִיק בְּאֵת הַקּוֹבִיּוֹת אַחַת מֵאוֹת הַכּוֹבִיּוֹת
צֵרְתָּ קוֹבִיּוֹת לְבָנוֹת?

נקודה למחשבה...

שבת שלום ומבורך!

לע"נ: אבי מורי ממוס בן גזרה ז"ל ואמי מורתי גיטה בת מנטה ז"ל
יהודית בת אסתר ז"ל / תמר בת מוֹל ז"ל / דינה בת נגיה ז"ל / ימין דרון
בן סוליקה ז"ל / יעקב בן רבקה ז"ל / מימון טפירו בן מוֹל טוב ז"ל
רחל (רשל) בת נעמי ז"ל - יונה עזרא בן צ'חלה ז"ל

להצלת: דקל מלכה - להצלה / מיכאל בן סימי - רפואה שלימה
אורי ישראל - רפ"ש / סוזן בת ימנה - רפ"ש / אהרון בן מסעודה - רפ"ש
דוריאן הודיה בת נעמי ונועם חן בת שולה - רפואה שלימה